

KAMER VOOR GERECHTSDEURWAARDERS

Beslissing in de zaak onder nummer van: 2008.526verzet

KAMER VOOR GERECHTSDEURWAARDERS TE AMSTERDAM

Beslissing van 24 maart 2009 zoals bedoeld in artikel 39, vierde lid, van de Gerechtsdeurwaarderswet inzake de klacht met nummer 526.2008 ingesteld door:

[],
wonende te [],
klager,

tegen:

[],
gerechtsdeurwaarder te [],
beklaagde.

1. Verloop van de procedure

Bij beschikking van 29 oktober 2008 (zaaknummer 434.2008) heeft de voorzitter van de Kamer voor Gerechtsdeurwaarders (hierna: de voorzitter) beslist op een door klager tegen beklaagde ingediende klacht.

Bij brief van 31 oktober 2008 is klager een afschrift van de beslissing van de voorzitter toegezonden.

Bij brief van 10 november 2008, ingekomen op 11 november 2008, heeft klager tegen de beslissing van de voorzitter verzet ingesteld.

Het verzetschrift is behandeld ter openbare terechtzitting van 10 februari 2009 alwaar klager en de gerechtsdeurwaarder zijn verschenen.

Van de behandeling ter zitting is afzonderlijk proces-verbaal opgemaakt.

De uitspraak is bepaald op 24 maart 2009.

2. De gronden van het verzet

In verzet heeft klager aangevoerd dat er bij de beslissing door de voorzitter te weinig aandacht is besteed aan de mondelinge overeenkomst die klager heeft gesloten met zijn ex-echtgenote. Klager weet niet hoe hij dat anders kan onderbouwen dan met een weergave van het gesprek dat hij met haar heeft gevoerd. De alimentatie van mei 2008 heeft klager opgeschort omdat zijn ex-echtgenote niet wou meewerken aan het oplossen van een probleem en hij haar zo wilde bewegen dat wel te doen. Zij heeft klager in mei 2008 gebeld met de vraag of hij de alimentatie was vergeten. Over de indexering is toen niet gesproken hetgeen volgens klager aangeeft dat er een overeenkomst was. Na veertien dagen had klager door dat het niet betalen van de alimentatie niet het gewenste effect had en heeft hij de alimentatie overgemaakt. Klager vindt ook dat er niet

goed is gekeken naar het gegeven dat de gerechtsdeurwaarder twee bedrijven op hetzelfde adres heeft. De gerechtsdeurwaarder maakt voor het veilingbedrijf ook reclame op de regionale zenders. Dan kan ook worden verwacht, aldus klager, dat de gerechtsdeurwaarder reclamefolders verstuurt die bij ontvangst ook als zodanig worden behandeld.

Het proces-verbaal van betekening van het beslag kwam eerst vier dagen nadat het geld al van het loon van klager was afgehouden. Klager acht het onjuist dat de gerechtsdeurwaarder zijn ex-echtgenote geloofde en hem niet. Ook acht klager het onjuist dat hij telkens contact diende op te nemen met de gerechtsdeurwaarder om te vernemen hoe het zat. Klager acht het verweer van de gerechtsdeurwaarder suggestief op het punt dat het allemaal aan klager zelf te wijten is en de klacht ongegrond moet worden verklaard. Het is aan de Kamer hierover te oordelen. Klager vindt dat de beslissing van de voorzitter is ingegeven door het verweer van de gerechtsdeurwaarder.

3. De ontvankelijkheid van het verzet

Klager heeft het verzet tegen voormelde beslissing van de voorzitter ingesteld binnen veertien dagen na de dag van verzending van een afschrift van voormelde beslissing van de voorzitter, zodat hij in zijn verzet kan worden ontvangen.

4. De inleidende klacht

In zijn inleidende klacht heeft klager aangevoerd dat hij met zijn ex-echtgenote overeengekomen is dat hij de indexering niet hoefde te betalen. Kennelijk is zijn ex-echtgenote daarop teruggekomen en is zij naar de gerechtsdeurwaarder gestapt. De gerechtsdeurwaarder heeft een brief bij hem in de bus gedaan met als opschrift belangrijke informatie. Klager heeft dit als reclame beschouwd want de gerechtsdeurwaarder heeft ook een veilingbedrijf. De brief heeft klager ongeopend bij de gerechtsdeurwaarder in de brievenbus gedaan.

Klager heeft ook nog twee brieven van de gerechtsdeurwaarder ontvangen maar die heeft hij bij het oud papier gedaan. Vervolgens heeft klager ontdekt dat er beslag was gelegd. Na contact met zijn werkgever lag er weer een bruine envelop van de gerechtsdeurwaarder in zijn brievenbus. Klager is met die envelop naar het kantoor van de gerechtsdeurwaarder gegaan en heeft terugbetaling gevraagd van het op zijn loon ingehouden bedrag omdat hij een overeenkomst met zijn ex-echtgenote had. Klager vindt het beslag onterecht.

5. De beslissing van de voorzitter

Op de inleidende klacht heeft de voorzitter overwogen dat de gerechtsdeurwaarder op verzoek van de ex-echtgenote van klager loonbeslag heeft gelegd omdat klager de indexering niet wenste te betalen. Dat er een overeenkomst zou zijn dat klager de indexering niet hoefde te betalen wordt door zijn ex-echtgenote bestreden en door klager op geen enkele wijze nader onderbouwd. Dat klager de door de gerechtsdeurwaarder bij hem afgegeven stukken en brieven ongeopend laat, terugstuurt of bij het oud papier doet, komt voor zijn rekening en risico, aldus de voorzitter.

6. De beoordeling van de gronden van het verzet

6.1 De voorzitter heeft naar het oordeel van de Kamer terecht overwogen dat de door klager gestelde overeenkomst door klager op geen enkele wijze nader is onderbouwd. De Kamer voegt daaraan toe dat het beoordelen van het bestaan van een betwiste overeenkomst niet aan de tuchtrechter ter beoordeling kan worden voorgelegd. Het is aan de gewone rechter om te beslissen of een dergelijke overeenkomst al dan niet bestaat. Dit kan evenmin aan de gerechtsdeurwaarder worden tegengeworpen.

6.2 Klager heeft erkend dat de indexering niet door hem werd voldaan. De gerechtsdeurwaarder heeft onderzocht of daarover een afspraak bestond, doch de door klager gestelde overeenkomst werd door zijn ex-echtgenote betwist. De gerechtsdeurwaarder was vervolgens op grond van de wet verplicht te voldoen aan de opdracht tot het leggen van beslag.

6.3 De voorzitter heeft naar het oordeel van de Kamer eveneens terecht overwogen dat het feit dat klager de door de gerechtsdeurwaarder bij hem afgegeven stukken en brieven ongeopend laat, terugstuurt of bij het oud papier doet, voor zijn rekening en risico komt. Hetgeen door klager in verzet daaromtrent is aangevoerd doet hieraan niet af.

6.4 De overige door klager in verzet aangevoerde gronden werpen naar het oordeel van de Kamer evenmin nieuwe licht op de beslissing van de voorzitter, die de Kamer juist acht. Het verzet kan daarom niet slagen en dient met verbetering van de gronden van de beslissing van de voorzitter ongegrond te worden verklaard

7. Op grond van het voorgaande wordt beslist als volgt.

BESLISSING:

De Kamer voor Gerechtsdeurwaarders:

- verklaart het verzet ongegrond.

Aldus gegeven door mr. C.M. Berkhout, voorzitter, mr. A.C.A. Wildenburg en J.P.J.J. Timmermans (plaatsvervangend) leden, en uitgesproken ter openbare terechtzitting van 24 maart 2009 in tegenwoordigheid van de secretaris.

Coll.:

Op grond van het bepaalde in artikel 39, vierde lid, van de Gerechtsdeurwaarderswet staat tegen deze beslissing geen rechtsmiddel open.